

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 1T/39/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7918010645
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Nadzam
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2024:7918010645.20

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Senát Okresného súdu Trebišov v zložení predsedu A. B. C. a prísediacich D. E. F. a G. H. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22.02.2024

rozhodol:

Obžalovaný I. J. I. F. I. K. L. M., nar. XX.XX.XXXX v F. N., trvale bytom O., P. XX/XXX, t. č. ÚVVAÚVTOS F., Q. XX

je vinný, že

v presne nezistenom časovom období od konca mesiaca marec 2008 do presne nezisteného dňa v mesiaci máj 2008, vo večerných hodinách aj počas dňa v obci O., R. P. XX/XXX, doma v posteli, v pivnici a tiež v lesíku pri obci Zatín počas zberu dreva, vykonal viackrát dokonaný pohlavný styk so svojou maloletou dcérou F. J., nar. XX.XX.XXXX, a to aj napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že nedovŕšila 15. rok svojho života,

t e d a

vykonal súlož s osobu mladšou ako pätnásť rokov a čin spáchal na chránenej osobe,

č í m s p á c h a l

zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. Zákona.

Z a t o m u u k l a d á

Podľa § 201 ods. 2, § 38 ods. 2, § 39 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresná prokuratúra Trebišov podala na tunajšom súde dňa 30.11.2018 obžalobu na obžalovaného I. J. pre zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku.

Súd vykonal vo veci dokazovanie a zistil tento skutkový stav:

Obžalovaný bol vypočutý v prípravnom konaní vo Veľkej Británii a pri svojom výsluchu uviedol, že vo Veľkej Británii je od roku 2007, odvtedy sa na Slovensko nevrátil, niekto si vec vymyslel, neuvádzal dôvod prečo by si niekto túto vec mal na neho niekto vymyslieť. Pokiaľ ho usvedčujú jeho tri dcéry, tak klamú.

Na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 Tr. poriadku obžalovaný vyhlásil, že nie je vinný zo spáchania skutku a ďalej uvádzal, že všetko, čo sa uvádza v obžalobe je klamstvo, skutok nespáchal a hanbí sa za to, čo o ňom tvrdia, uviedol, že si nevie vysvetliť, prečo ho usvedčujú. Uvádzal, že v Anglicku je od roku 2008, bližšie obdobie, resp. dátum nevedel uviesť vzhľadom k odstupu času, uvádzal, že na drevo chodil so svojim otcom a bratom, s deťmi nie. Keď odchádzal do Anglicka, deti boli ešte doma, niekedy v tom období ich umiestnili do detského domova. Ďalej obžalovaný uvádzal, že manželka o jeho údajnom konaní nehovorila nič, z Anglicka sa vrátil niekedy v roku 2009, v tom čase už boli deti v detskom domove. Uviedol, že pokiaľ sa spomína v niektorých výsluchoch meno C. uviedol, že zrejme ide o jeho brata C. J., pričom nevie o tom, že by mal nejaké sexuálnej aktivity s jeho dcérou F. J..

Z výsluchu svedkyne F. J. vyplynulo, že v roku 2008 bývali v Zatíne v rodinnom dome, vtedy sa to začalo, obžalovaný chcel, aby mu robila dobre, aby zobrala do úst jeho pohlavný úd, nebolo to jediný krát. Uviedla, že sa to stalo doma v pivnici domu, aj v lese, keď išli so sestrou I. na drevo, vtedy I. poslal od nich ďalej. Svedkyňa tvrdila, že urobil na nej pohlavný styk a tiež chcel, aby ho uspokojila ústne, pričom sa jej vyhrážal, že keď to spomenie alebo oznámi mame, že ju zbije. Svedkyňa uviedla, že v prvom prípade sa to stalo doma v Zatíne v dome, druhýkrát v lese a tretíkrát v pivnici rodinného domu. Presné časové obdobie, kedy sa tak malo stať v roku 2008, nevedela vzhľadom k odstupu času pričom vtedy mala iba 8 rokov. Svedkyňa uviedla, že túto skutočnosť oznámila babke, matke jej otca, ako aj svojej matke, ale ony jej to neuverili. Jediný kto tomu veril, bol otec obžalovaného I. J., ktorý už nežije. Svedkyňa ďalej uvádzala, že otec, teda obžalovaný bil ju, jej súrodencov, ako aj mamu, a to už v čase pred skutkom a to v stave triezvosti, aj keď mal vypité. K prvému prípadu svedkyňa uviedla, že sa to stalo cez deň, keď mama nebola doma, v tom čase ležala v nemocnici v súvislosti s narodením brata C.. Doma boli aj súrodenci I., C., I., F. a A.. Otec im dal raňajky a kým ostatní súrodenci jedli, jej povedal, aby išli do pivnice, mal tam rozloženú na zemi deku a vetrovku, povedal jej, aby si ľahla, postupne ju vyzliekal, zdvihol jej nohy, ona ležala na chrbte a vnikal do nej údom, uviedla, že vie, že sa jej uspokojil do úst, nato jej povedal, aby mame nič nehovorila, pretože ju zbije. Svedkyňa uviedla, že tento akt trval dlhšie, mala pritom bolesti, plakala, volala o pomoc, ale mama doma nebola. Uviedla, že na krik prišli dole sestry I. s A. a cez okno pozerali, čo jej tam robí. Uviedla, že taký istý postup bol aj v druhom a treťom prípade, ale k tomu nedošlo iba v tých troch prípadoch, ale opakovalo sa to častejšie na všetkých uvedených miestach. Svedkyňa uviedla, že počas stykov mal aj nemal pozitívne alkoholické nápoje. Svedkyňa uviedla, že túto skutočnosť oznámila svojim sestram, mame, babke, aj dedovi, ktorí jej však neverili, o tejto skutočnosti sa však zmienila svojej tete. Keď to oznámila matke, táto jej neverila, možno by aj uverila, ale strašne sa bála a aj teraz sa bojí otca. Svedkyňa uviedla, že po prvom akte k druhému došlo asi o týždeň a po druhom prípade asi o mesiac. Svedkyňa uviedla, že ona a súrodenci I., I. a A. boli umiestnené do detského domova v C. F. v roku 2008, v marci 2009 boli premiestnené do detského domova v Slovenskom Novom Meste. Uviedla, že otec s matkou ich navštívili v detskom domove v Slovenskom Novom Meste jediný raz, niekedy v lete v roku 2009. Uviedla, že pokiaľ boli umiestnené v detskom domove, komunikovali iba s matkou, s otcom nie. Pri komunikácii s matkou jej táto mala uviesť, že táto vie, čo sa stalo, ale sa bála otca. Svedkyňa ďalej uviedla, že z dôvodu, že ich dali do detského domova, sa na matku aj na otca hnevala, ale ich umiestnenie v podstate zariadil I. J. starší, teda dedo, lebo videl, že im deťom je neustále ubližované. Obžalovaný sa vyjadril k výpovedi svedkyne, tvrdil, že to, čo uvádza je klamstvo a celý čas pohľadom uhýbal mimo svedkyne, pozeral sa do zeme alebo cez okno miestnosti.

V prípravnom konaní vypovedala pri prvom výsluchu 27.05.2013 ako maloletá osoba, rovnako ako na hlavnom pojednávaní. Pri ďalšom výsluchu v roku 2016 uvádzala, že prvýkrát došlo k styku, keď bola matka v nemocnici v súvislosti s pôrodom jej brata C., pričom k tomuto skutku konkrétne uvádzala tie isté skutočnosti, rovnako aj pokiaľ ide o druhý a tretí prípad.

Svedkyňa F. J. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.01.2024 uvádzala, že do detského domova prišla spolu so sestrami v roku 2009, H. D. asi v roku 2011, spriatelili sa, neskôr sa zaľúbili, prešlo niekoľko rokov, ich priateľstvo začalo niekedy v septembri, rok si nepamätá, mali povolené aj prechádzky mimo areál detského domova, takže sa prechádzali aj po obci, ktorú nikdy neopustili. Uviedla, že s H.

D. začali spolu žiť, čo si myslí, niekedy v decembri 2013, prvýkrát medzi nimi došlo k intímnemu styku v detskom domove v izbe a na otázku aké ročné obdobie bolo, uviedla svedkyňa, že bolo teplo, pričom bolo to skôr ako otehotnela a uviedla, že to bolo v lete 2012, sexuálny styk mali spolu desaťkrát až jedenásťkrát.

Z výsluchu svedkyne A. J. v prípravnom konaní v roku 2013 vyplynulo, že v čase kedy malo dôjsť ku skutku, mala 5 rokov, nepamätá si nič ani nič nevidela, ale F. jej povedala, že ju ocko sexoval. Pri ďalšom výsluchu v roku 2017 v prípravnom konaní svedkyňa uvádzala, že bývali v rodinnom dome v Zatine v roku 2008, všetci spali v jednej izbe spolu s rodičmi, rodičia nikde nepracovali, väčšinu času boli doma, ďalej uviedla, že pripúšťa, že to mohlo byť v roku 2008, kedy raz večer všetci, teda ona a súrodenci si išli ľahnúť, mama bola vtedy zrejme v nemocnici, kde bola tehotná, v ten večer bola doma nejaká oslava a otec I. mal vypité, pričom často pil, keď si ľahli do postele, ich sestru F. hodil na posteľ a jej povedal, aby sa otočila k stene, čo jej povedal po maďarsky, mala z neho vtedy strach, tak ho počúvla a otočila sa k stene a nič viac potom nevidela a zaspala. Ráno, keď vstala, nespomína si, aby jej sestra alebo otec niečo rozprávali, o tom, že mali mať medzi sebou sex, potom ich už nikdy spolu nevidela. Uviedla, že si vie spomenúť, že raz ráno jej staršia sestra, keď vstala tak plakala a potom povedala mame, že otec s F. mal sex, kde mama povedala, že keď ešte sa to raz stane, nech jej to hneď povie. Svedkyňa potvrdila, že keď boli v detskom domove v Slovenskom Novom Meste, sestra F. jej povedala, že otec ju takýmto spôsobom zneužil, keď bývali v rodinnom dome v Zatine.

Na hlavnom pojednávaní svedkyňa A. J. uvádzala, že v čase skutku mala iba 5 rokov, vtedy, keď večer išli spať, náhodou sa pozrela na posteľ, kde spal otec so sestrou F., videla, že ona plakala, otec ju prezyval J. a tak jej povedal po maďarsky, aby sa otočila, svedkyňa uvádzala, že v tom čase otec pil, nevie ako často, bil deti aj mamu a kvôli tomu do 8 rokov sa pomočovala, pričom otec mal sklony k sebapoškodzovaniu. Svedkyňa uviedla, že o týchto skutočnostiach jej povedala sestra F. v detskom domove, okrem iného to oznámila aj ďalším sestrám a mame. Svedkyňa uviedla, že keď sestra plakala, nevie, čo robil otec, ale bol tam, nevie, či sedel, či ležal alebo stál, ale jej iba povedal, aby sa otočila, lebo na nich pokukovala. Svedkyňa okrem iného uviedla, že keď boli v Anglicku a mama sa s otcom hádala a kričala na neho, či sa nehanbí urobiť toto svojej dcére, otec na to povedal po maďarsky „No éz“, čo v preklade znamená „No a?“, načo mu ona odpovedala, čiže si sa preriekol a si sa priznal. Otec bol ticho, bol opitý, iba sa začervenal, pričom bolo to na Silvestra.

Z výsluchu svedkyne I. J., sestry F. J. vyplynulo v prípravnom konaní v roku 2013, že v čase skutku mala 6 alebo 7 rokov, a dobre si pamätá situáciu, že všetci spali poobede, mama bola v tom čase v pôrodnici a narodil sa jej brat C., ona spala na matraci aj so súrodencami, zobudila sa na to, že na posteli leží F. a nej otec, kde F. plakala a otec sa na nej nejakým spôsobom pohyboval, uvádzala, že sa otca na nič nepýtala, len ticho ležala a pozorovala. Až na druhý deň F. povedala, že videla ako s otcom sexuje a čo ona jej povedala si už nepamätá. Keď prišli do detského domova do Slovenského Nového Mesta, sestra F. jej potom všetko povedala o otcovi, o tom, že sexujú vedela, lebo mama im to vysvetľovala, že keď vyrastú, tak budú aj oni sexovať. Ona toto videla vtedy len raz, ale zapamätala si to. Uviedla, že vie, že F. to mame povedala, ale mama neurobila nič. Svedkyňa uviedla, že pokiaľ neprišli do detského domova v Slovenskom Novom Meste, tak nevedela, že to, čo otec s F. robil je zlé. V roku 2017 v prípravnom konaní svedkyňa I. J. uvádzala tie isté skutočnosti ako pri prvom výsluchu, teda, že keď ležali na posteli, otec im prikázal, aby sa otočili k stene, čo urobili, ale ona bola zvedavá, pozerala sa na otca a na svoju staršiu sestru F., kde videla, že otec si ľahá na F., kde ležali na posteli, pričom vtedy bol oblečený, pričom to uvidela po tom, keď sa znovu otočila smerom k otcovi a F.. Nič viac však nevidela. Na druhý deň ráno sa jej s tým F. zdôverila. Sestra F. po nejakom čase povedala, že mala sex s otcom aj mame, načo mama povedala, že keď budú dospelé, budú to aj oni tak robiť. Ďalej svedkyňa uvádzala, že si spomína, že raz keď išli do lesa s otcom a súrodencami rúbať drevo, otec s F. ostal sám a ju so súrodencami poslal na iné miesto a v tom čase si myslela, že ich rozdelil preto, že chcel mať sex s ich staršou sestrou. Vtedy však nebola priamym svedkom toho, aby spolu mali sex.

Na hlavnom pojednávaní svedkyňa I. J. uvádzala, že si pamätá z detstva iba to, že všetci boli v izbe, mama vtedy rodila C., bola v nemocnici, otec si zobral F. na posteľ a robil to s ňou, povedal jej po maďarsky, aby sa otočila, načo to urobila, počula však, že F. plače a F. sa im priznala až keď boli v Slovenskom Novom Meste, že to s otcom robili niekoľkokrát. Ďalej uvádzala, že F. jej povedala o prípade v lese, pričom ona osobne pritom nebola, uvádzala, že si už nepamätá, či otec, keď sexoval so sestrou F., či bol oblečený alebo zoblečený. Svedkyňa bol predložený jej výsluch z prípravného konania,

načo povedala, že pravdou je to, čo uvádzala v prípravnom konaní, dodala k tomu, že v tom čase bola malá, nevedela, čo je sex a videla otca ako leží na F.. Ďalej uvádzala, že v tom čase bolo šero, F. ležala na posteli, otec na nej a F. plakala, nevedela, čo tam s ňou robil, pretože ako dieťa vtedy nevedela o čo ide. Potvrdila, že boli so súrodencami raz rúbať drevo, pričom F. s otcom išli ďalej a že medzi nimi sa vtedy niečo malo stať, sa dozvedela od sestry až v detskom domove v Slovenskom Novom Meste. Svedkyňa tvrdila, že otec ich často bil a to nie len mamu, ale aj deti.

Z výsluchu svedkyne A. A. M. v prípravnom konaní vyplynulo, že bola psychologičkou v detskom domove Slovenské Nové Mesto, pokiaľ ide o F., domnieva sa, že pokiaľ táto tvrdí, že došlo k sexuálnemu zneužívaniu zo strany otca, k tomu zrejme došlo, lebo vedela dosť detailne opísať skutočnosti, ktoré zažila. Uviedla, že rodičia sa o deti zaujímali len sporadicky, nepravidelne telefonovali, posledná návšteva rodičov bola v detskom domove 09.07.2009. Ďalej uvádzala, že postoj detí k rodičom je negatívny, pretože im stále sľubujú, že ich vezmú k sebe a deti už tomu prestávajú veriť, kritizujú matku, že sústavne len rodí a potom sa o deti nestará. Svedkyňa uviedla, že v ich detskom domove je sedem detí J., pričom vie o tom, že v Anglicku matka porodila ďalšie dve deti. Ďalej uvádzal, že pokiaľ rodičia telefonujú, tak F. a I. odmietajú s matkou rozprávať alebo jej vynadájú. Ďalej svedkyňa uviedla, že ako psychologička bola prítomná pri výsluchoch svedkýň maloletej A. a I. a to v roku 2017, ktoré boli vypočúvané ako mladistvé k trestnému činu sexuálneho zneužívania, tieto vypovedali dobrovoľne, nebol na ne vyvíjaný fyzický ani psychický nátlak.

Z výsluchu svedkyne D. F. v prípravnom konaní vyplynulo, že je profesionálnym rodičom, dňom 22.09.2014 bola maloletá F. J. zverená do jej výchovy na základe dohody a umiestnená v jej rodine a od tej doby sa o ňu stará ako jej profesionálny náhradný rodič. Asi po roku, čo F. prišla bývať k nej, tak sa jej zdôverila v tom zmysle, že ju mal jej otec zneužívať, malo k tomu dôjsť jednak doma v pivnici, potom niekde v lese, keď chystali drevo a bolo to veľakrát, pričom jej F. uviedla, že vtedy mohla mať 8 alebo 9 rokov. Túto skutočnosť oznámila svojej mame aj babke, ale oni tomu neverili. O jej sexuálnom zneužívaní mali vedieť aj jej mladšie sestry. Tie isté skutočnosti svedkyňa potvrdila aj pri výsluchu na hlavnom pojednávaní, opakovala, že F. oznámila zneužívanie svojej matke aj babke, ktoré jej neverili.

Z výsluchu svedkyne H. J., matky obžalovaného vyplynulo na hlavnom pojednávaní, že jej vnučky si myslia, že do detského domova ich dal ich otec, ale nie je to tak, pretože ich tam dal jej manžel, ktorý zomrel pred dvoma rokmi a volal sa I. J., čiže ich starý otec. O tom, že syn je obvinený v tejto veci, sa dozvedela až na Slovensku od F. mami C., uviedla, že do Anglicka odcestovala v roku 2010 a odvtedy sa na Slovensko nevrátila. Svedkyňa uvádzala, že pokiaľ vnučky usvedčujú jej syna, robia to preto, pretože ho nemajú rady, svedkyňa tvrdila, že jej syn, teda obžalovaný svoje deti a manželku nikdy neudrel ani sa ich nedotkol. Svedkyňa potvrdila, že synova rodina bývala v Zatiáne v trojizbovom byte, pričom bývali spolu so starými rodičmi, syn s rodinou bývali v zadnej časti domu v jednej izbe, kde všetci aj spali.

Z výsluchu svedkyne C. J., manželky obžalovaného vyplynulo na hlavnom pojednávaní, že maloletá F. jej hovorila, keď bola v detskom domove, že mala pohlavný styk s otcom, ale ona si myslela, že to nie je pravda, dcéra jej povedala, že sa to stalo vtedy, keď išla rodiť maloletého C., ktorý sa narodil XX.XX.XXXX, ona neurobila žiadne opatrenia, na políciu nešla, pretože svojej dcére neverila, zároveň ale potvrdila, že v minulosti neboli prípady, aby dcéra klamala. Svedkyňa tvrdila, že deti do detského domova dal umiestniť jej nebohý svokor I. J. starší, pretože nevedel deti vystáť. Takisto uviedla, že deti si najprv mysleli, že do detského domova ich dala ona s obžalovaným, ale povedali im, že to urobil ich starý otec. Svedkyňa potvrdila, že manžel odišiel do Anglicka v roku 2007, bol tam tri mesiace, naspäť sa vrátil a následne znovu odcestoval do Anglicka a ona s ním odišla do Anglicka 25.11.2009, svedkyňa potvrdila, že v čase keď bola v nemocnici rodiť C., jej manžel bol v tom čase doma, potvrdila, že v jednej izbe spali rodičia spolu s deťmi, takisto potvrdila, že manžel požíval alkoholické nápoje a takisto potvrdila, že je pravdou, že bil ju aj deti. Svedkyňa uviedla, že keď sa vrátila s C. po pôrode domov, zdalo sa jej, že F. ako keby mala z niečoho strach.

Z rodného listu vydaného mestom Kráľovský Chlmec dňa 20.08.2008 vyplýva, že F. J. sa narodila dňa XX.XX.XXXX, ako otec je zapísaný I. J., nar. XX.XX.XXXX a matka C. J., nar. XX.XX.XXXX.

Z dohody o poskytovaní starostlivosti dieťaťu profesionálnej rodine zo dňa 05.01.2017 vyplýva, že profesionálny rodič D. F. bude poskytovať starostlivosť dieťaťu F. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XX.

Z rozsudku Okresného súdu Trebišov sp. zn. 7P/189/2008, právoplatného 01.08.2008 vyplýva, že bola nariadená ústavná starostlivosť maloletých detí J. okrem iného aj F., nar. XX.XX.XXXX, a to do detského domova Nižná Kamenica.

Z uznesenia Okresného súdu Trebišov sp. zn. 7P/189/2008, právoplatného 29.04.2009 vyplýva, že bolo zmenené zariadenie na výkon ústavnej starostlivosti okrem iného u maloletej F. a ďalších detí J. a tieto boli umiestnené do detského domova Slovenské Nové Mesto.

Zo záznamu z rozhovorov o sexuálnom zneužití maloletej F. J. vypracovanej psychológom A. A. M., detský domov Slovenské Nové Mesto zo dňa 07.03.2013 vyplýva, že v dňoch 06.03.2013 až 07.03.2013 realizovala psychologička individuálne rozhovory s maloletou F. J., I. J., ako aj s jej sestrami, ako aj s kamarátkami, za účelom získania informácií ohľadom sexuálneho zneužívania maloletej F., ktorá sa vyjadrila, že otec ju sexuálnej zneužíval, pričom k tomu malo dôjsť na viacerých miestach v pivnici, v izbe, v posteli a bolo to v čase, keď jej matka bola v pôrodnici s jej bratom C., nar. XX.XX.XXXX, pričom o zneužití doma nikomu nepovedala, bála sa, otec jej zakázal o tom hovoriť, zdôverila sa o tom až kamarátkam v detskom domove. I. J. pri rozhovore uviedla, že jej sestra F. povedala o tom, že otec ju zneužil, sama to však nevidela, uvádzala, že to videli jej mladší súrodenci A., I. a C., ona spala, otec povedal ostatným deťom, aby sa nepozerali, okrem iného uvádzala, že bola svedkom F. zneužitia ujom C., pri ktorom boli prítomní aj ostatní súrodenci, keď sa otec vrátil domov a pýtal sa, čo tu robili, ujo C. povedal, že čítal deťom rozprávku. Ďalšia sestra A. J. pri rozhovore uviedla, že vedela o zneužití svojej sestry otcom, o čom jej povedala F., vyjadrila sa, že nevidela, keď k tomu došlo. F. spolužiačka I. S. uviedla pri rozhovore, že o sexuálnom zneužívaní vedela od samotnej F., ktorá sa jej zdôverila, rovnako aj spolužiačka A. D. a kamarátka T. D. potvrdili, že vedeli o sexuálnom zneužívaní svojej kamarátky od F. J..

Z individuálneho výchovného pohovoru zo dňa 26.02.2013 vykonaného v detskom domove A. A. F., špeciálnym pedagógom detského domova vyplynulo, že po vykonanom individuálnom výchovnom pohovore s maloletou F. bola zistená mimo iného závažná udalosť, maloletá F. pri rozhovore o rodine mame, otcovi i starom otcovi a starej mame a príbuzných sa vyjadrovala, zvlášť k svojmu otcovi v negatívnom zmysle, že ho nemá rada a nechce ho už vidieť, pričom pri ďalšom šetrení, kde sa veľmi nechcela vyjadrovať a bola ostýchavá a priznala a zdôverila, že ju vlastný otec v minulosti, keď bola ešte doma viackrát sexuálne zneužil, nechcela špecifikovať detaily, spomenula, že pri zbere dreva v lesíku, kde bola s otcom a sestrou I. ju otec lákal mimo dosahu sestry a tam ju zneužil, ďalším miestom spomenula pivnicu a potom v zmysle toho, čo sa to stalo viackrát, mama a nikto ďalší vraj o tom nevedel.

Z lekárskej správy detského gynekológa MUDr. Boženy Tatičovej zo dňa 05.03.2013 vyplýva, že na vyšetrenie sa dostavila F. J., nar. XXXX, pričom bolo zistené, že panenská blana je porušená.

Zo znaleckého posudku znalkyne PhDr. Heleny Litvákovej, odbor psychológia, odvetvie klinická psychológia detí na posúdenie celkovej úrovne psychického a mentálneho vývinu poškodenej F. J. zo dňa 09.06.2013, že vyplýva, schopnosť vnímania u nej nie je výrazne oslabená, avšak posudzovanie, interpretácia a opis vnímanej reality sú zjednodušené, v dôsledku zníženej úrovne analyticko-logického myslenia, nízkej úrovne všeobecnej informovanosti a vzdelania a obmedzenej slovnej zásoby. Aktuálne znalkyňa zisťuje veľmi dobrú úroveň krátkodobých aj dlhodobých pamäťových schopností, tendenciu ku konfabuláciám nezisťuje. Znalkyňa uvádza, že F. J. je schopná vierohodne reprodukovať udalosti, ktoré prežila a jej výpoveď možno považovať za vierohodnú a použiteľnú v trestnom konaní. Sexuálnej správanie sa I. J. voči maloletej dcére F. bolo pre dieťa traumatizujúce a môže zanechať následky na jej ďalšom vývine. U maloletej neboli zistené predispozície k vymýšľaniu, predstieraniam, resp. nemá zvýšenú potrebu pomstiť sa rodičom, samotná F. uvádza, že sa na rodičov hnevá a že by s nimi už nechcela žiť v spoločnej domácnosti, ale na druhej strane sa zisťuje skôr snaha vytesniť z vedomia prežitú udalosť a nemyslieť na to. Znalkyňa na záver uvádza, že aktuálne nezisťuje, aby rozhodnutie zdôveriť sa, že bola sexuálne zneužívaná otcom, bolo ovplyvnené príbuznými, resp. inými osobami, skôr možno predpokladať, že v bezpečí detského domova, keď o tejto skúsenosti rozprávala kamarátkam, dospela k poznaniu, že otec sa k svojej dcére takto správať nemá a nemôže.

Z výsluchu znalkyne PhDr. Heleny Litvákovej na hlavnom pojednávaní 22.02.2024 v súvislosti, či vzhľadom k tomu, že v roku 2012, resp. 2013 po tom, čo mala byť objektom sexuálneho násillia u nej

odznela trauma prežitého roku 2008, znalkyňa uviedla, že traumatizácie sa prejavujú aj tým, že človek je disociovaný, ako keby bol odstrihnutý od toho, čo vnútorne prežíva, strach, smútok, sklamanie, bezmocnosť, vzhľadom na to, že to bol otec, je narušený pocit bezpečia, správanie takejto osoby nie vždy koreluje s týmto prežívaním, majú neprimerané sexuálne správanie, dieťa nekoná v súlade s tými pocitmi, ktoré prežívalo pre traumatizujúce udalosti, mnohokrát pri týchto trestných činoch bola svedkom, že predčasný sexuálny styk môže evokovať aj prebudenie sexuálneho správania. Znalkyňa ďalej uviedla, že si nespomína, keďže znalecké dokazovanie bolo vykonané v roku 2013, či jej F. J. rozprávala aj o stykoch so svojim priateľom v detskom domove, uviedla k tomu, že dôležité je to, že tieto deti obyčajne nehovoria bezprostredne, pretože majú strach, obavy, že ich tento vinník bude nejakým spôsobom trestať, hovoria až vtedy, keď sa cítia byť v bezpečí, čo bolo aj v tomto prípade, keď tieto skutočnosti uvádzala až pri pobyte v detskom domove. Znalkyňa uviedla, že robí psychologickú prax 35 rokov, bola mnohokrát prekvapená, že pri rozvodovom konaní ženy, ak hovorili o tom, že nedokážu nadviazať kvalitný partnerský vzťah, prečo dochádza k rozvodu, podstata je tá, že tá žena bola zneužívaná v detstve svojim otcom.

Zo znaleckého posudku A. J. J., odbor psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých na obžalovaného I. J. vyplýva, že ide o sociálne a emočne nezrelú, dráždivú, labilnú osobu, ľahko sa vzruší, rozhnevá, emočné prejavy sa rýchlo striedajú, impulzívne reaguje, je výbušný, horšie sa reguluje, nejde o vyslovene agresívny typ osobnosti, ide o dráždivejší a ľahko konfliktný typ osobnosti, je schopný správne vnímať, ale následný popis prežitého môže byť nepresný, nadmerne subjektivistický. Lži skóre má významne zvýšené, empatia je u obžalovaného nerozvinutá, za udalosti vo svojom živote neberie zodpovednosť, presúva ich stále na niekoho iného, v dotazníkoch bolo diagnostikované zvýšené lži skóre, jeho odpovede boli času podľa momentálneho nápadu. Menovaný má sklon k jednoduchým účelovým klamstvám. Vplyvom alkoholu sa oslabuje až aj tak slabá a racionálna kontrola správania a jeho prejavy sú pudové, impulzívne, malo regulované. Má sklon k jednoduchým účelovým klamstvám a za pozitívny faktor možno vnímať azda len vek menovaného, je predpoklad nižšej razancie psychosexuálneho správania sa.

Zo správy o povesti na obžalovaného obec Zátín z roku 2017 vyplýva, že v obci Zátín sa nezdržiava, obci terajší pobyt nie je známy, v mieste trvalého bydliska nevlastní žiaden hnutelný a nehnuteľný majetok a jeho správanie nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku.

Z odpisu registra trestov na obžalovaného vyplýva, že tento bol v minulosti jedenkrát odsúdený a to rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 3T/168/2013.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3T/168/2013 vyplýva, že rozsudkom právoplatným 01.03.2014 bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy a podľa § 207 ods. 3 a ďalších mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, výkon ktorého bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu vo výmere 5 rokov.

Z uznesenia tunajšieho súdu sp. zn. 3T/168/2013 zo dňa 17.07.2019 vyplýva, že odsúdený I. J. odsúdený rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 3T/168/2013 sa osvedčil a hľadá sa na neho ako keby nebol odsúdený.

Z podania F. J. zo dňa 15.02.2024 doručenej súdu 19.02.2024, označenej ako doplnenie skutočností vyplýva, že sa vyjadruje k jej výsluchu zo dňa 17.01.2024 na hlavnom pojednávaní s tým, že vôbec nepočítala pri výsluchu, že jej budú kladené otázky, ktoré nesúvisia priamo s konkrétnym skutkom obžalovaného I. J., s odstupom času si presne nevedela spomenúť na podrobnosti, bolo to dávno a všetko to, čo sa stalo s otcom jej syna H., už vnímala trochu ináč, ako to čo jej spôsoboval jej vlastný otec, keď mala len 8 rokov a nechápala, čo sa deje. Na to dodnes nemôže zabudnúť, má z toho traumy, darmo tieto skutočnosti hovorila mame aj babke, neverili jej, mama aj áno, ale sa bála otca, ten sa jej vyhrážal a robí to dodnes a ona ako malé dieťa nevedela, čo má robiť s H. D., ktorý je otcom jej maloletého dieťaťa, hoci bola ešte maloletá, po sexe netúžila, ale bola zaľúbená a keď naliehal, tak mu vyhovel zopárkrát, asi desaťkrát, jedenásťkrát, to presne nevie, ale vie, že prvýkrát to bolo v lete v izbe v detskom domove a určite vie, že to bolo až po jej vyšetrení na gynekológii. Ďalej uviedla, že sa snažila zohnať aj adresu H. D., ale sa jej to nepodarilo.

Po vykonanom dokazovaní súd zhodnotil všetky dôkazy jednotlivo i vo vzájomnom súhrne a dospel k záveru, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, pretože od mesiaca marec do mája 2008 v Zatiné, ako aj v blízkosti obce Zatin v lesíku vykonal viackrát dokonaný pohlavný styk s maloletou dcérou F. J., hoci vedel, že táto nedovŕšila 15 rok svojho života a čin spáchal na chránenej osobe, teda na vlastnej dcére, ktorá bola v tom čase dieťaťom. Obžalovaný v prípravnom konaní tvrdil, že tento skutok nemohol spáchať, pretože v roku 2007 vycestoval do Veľkej Británie odkiaľ sa nevrátil. Na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že nie je vinný zo spáchania skutku, pripustil, že v roku 2008 bol na Slovensku, aj doma, ale tvrdil, že všetko si F. J. a jej sestry vymysleli, pretože sa naň hnevajú a z ich strany ide o pomstu, lebo ich dal umiestniť do detského domova.

Zo spáchania skutku obžalovaného usvedčuje F. J., v čase spáchania skutku maloletá, ktorá opísala tri prípady, kedy malo dôjsť zo strany obžalovaného k spáchaniu skutku a k pohlavným stykom, v prvom prípade malo ísť o pivnicu ich rodinného domu, v jednom prípade malo ísť o lesík v blízkosti Zatin a v treťom prípade na posteli koncom marca 2008, keď jej matka bola v pôrodnici a porodila 30.03.2008 brata C..

Z odpovede na lustráciu v registri obyvateľov vyplýva, že F. J. má jedno dieťa a to H. J., nar. XX.XX.XXXX.

F. J. od začiatku konania konzistentne vypovedala, tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, uvádzala tri prípady, kedy malo dôjsť k sexuálnemu zneužívaniu. F. J. nepopisovala detailne tieto tri prípady, je zrejmé, že ku skutku mohlo dôjsť v roku 2008 v prvej polovici, táto svedkyňa tvrdila, že už po spáchaní skutku obžalovaným, tieto skutočnosti oznámila svojej matke a babke, jej matka C. J. ani stará mama H. J. tieto skutočnosti v konaní nepotvrdili. Zo spáchania skutku obžalovaného usvedčujú svedkyne I. J. a A. J. a to čiastočne, pričom obe spomínali, že v jednom prípade otec zobral F. na posteľ, keď celá rodina išla spať a mama vtedy nebola doma, pričom priamo skutok nepopisovali a nevideli, iba obidve počuli, že F. plače a otec ich vyzýva, aby sa otočili. Pritom otec mal v tom čase ležať na F.. Ďalšie dva prípady a to príhodu v lese, nekomentovali a nepopisovali, s výpovede vyplýva iba, že otec poslal sestry okrem F., na vzdialenejšie miesto a iba sa domnievali, vzhľadom k okolnostiam, k čomu mohlo dôjsť. Z výsluchu svedkyne A. J. však okrem iného vyplynulo, že táto téma bola predmetom hádky medzi obžalovaným a jeho manželkou v čase, keď bola v Anglicku na návšteve a keď mu to matka vytýkala, mal sa vyjadriť „no a“. Z výsluchu všetkých troch svedkýň F., I. aj A. J., aj matky vyplynulo, že už v tom čase obžalovaný užíval alkoholické nápoje a bil, tak matku, ako aj deti. Obžalovaný tvrdenia uvedených svedkýň priamo nevyvracal, nepredložil žiaden dôkaz, že by v inkriminovaných časoch nebol buď doma alebo bol v práci, alebo sa zdržiaval na iných miestach, opakovane sa vyjadroval na hlavných pojednaniach k jednotlivým dôkazom, že zo strany rodiny ide o pomstu, pretože boli umiestnené v detskom domove. Pokiaľ svedkyňa A. J. na hlavnom pojednávaní tvrdila skutočnosť týkajúcu sa hádky medzi obžalovaným a matkou a keď mal uviesť slová „no a“, obžalovaný sa vo vyjadrení k tejto časti výpovede svedkyne vôbec nevyjadroval, ani túto skutočnosť nevyvracal. Z vykonaného dokazovania vyplynula skutočnosť, že pri gynekologickom vyšetrení dňa 05.03.2013, F. J. už nie je pannou, takisto je z vykonaného dokazovania zrejmé, že 08.08.2014 porodila maloletého H.. Lekárskou správou zo dňa 15.03.2013 konštatujúcou, že F. J. nie je pannou a narodením maloletého D. F. J., uplynula doba, že v roku 2013, t. j. 9 mesiacov pred narodením dieťaťa F. J., musel mať intímny pomer s inou osobou, priznala, že ide o priateľa, s ktorým bola umiestnená v detskom domove a to H. D.. Súd v súvislosti s týmito zisteniami už po tom, čo došlo na hlavnom pojednávaní 19.10.2023 a boli prednesené záverečné reči rozhodol, že je potrebné doplniť dokazovanie ohľadne preukázania narodenia maloletého dieťaťa F. J., čo bolo aj následne zistené, že maloleté dieťa sa jej narodila XX.XX.XXXX. V súvislosti s tým súd pri dodatočnom vypočutí F. J. zistil, že v súvislosti s narodením maloletého dieťaťa mala otehotnieť niekedy v decembri 2013, ale zároveň uviedla, že intímny pomer mala s H. D. od leta 2012. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ sa konštatovalo v lekárskej správe dňa 05.03.2013, že nie je pannou, táto skutočnosť sa neviaže výlučne na obžalovaného, ale zrejme aj na H. D., otca maloletého dieťaťa F. J.. F. J. doručila súdu v súvislosti s touto svojou výpoveďou 18.01.2024 list, v ktorom tvrdila, že sa na tomto pojednávaní pri svojom výsluchu zle vyjadрила, že k intímnym stykom s H. D. došlo určite až po jej lekárskom vyšetrení 05.03.2013. Svedkyňa to vysvetľovala a ospravedlňovala tým, že nepočítala, že jej budú kladené takéto otázky na hlavnom pojednávaní 18.01.2024, s odstupom času si nevedela spomenúť na podrobnosti, keďže to už bolo dávno, pred viac ako desiatimi rokmi, preto sa vyjadрила tak, ako na hlavnom pojednávaní. Pokiaľ ide o toto tvrdenie F. J., súd toto berie s rezervou a nemôže to považovať za jednoznačný dôkaz, že by jej

panenstvo bolo narušené výlučne a jednoznačne iba obžalovaným I. J., jej otcom, aspoň v tejto otázke sa javia zjavné pochybnosti. Z výpovede F. J., ale aj sestier I. a A. vyplynulo, že už v mladosti ako maloleté deti boli bité obžalovaný, rovnako ich matka a potvrdili svoj negatívny vzťah k otcovi, svedkyňa F. J. okrem iného uvádzala, že sa domnievali so sestrami, že do detského domova ich dal umiestniť ich otec I. J., ale bolo im následne matkou oznámené, že to nebol ich otec, ale starý otec I. J. starší, ktorý ich dal umiestniť do detského domova. Túto skutočnosť jednoznačne potvrdila aj manželka obžalovaného C. J.. Z výsluchu jednej zo svedkýň vyplynulo okrem iného, že už ako maloleté deti pozorovali, že otec si ubližuje a rezal si ruky. Zo znaleckého posudku znalkyne Dr. Lipanovej vyplynulo, že pri vyšetrení zistila, že v minulosti sa obžalovaný sebapoškodzoval, rezal sa nožom. Uvedená skutočnosť nasvedčuje tomu, že A. J. ohľadne tejto skutočnosti neklamala. Zo znaleckého posudku znalkyne T. J. vyplynul záver, že F. J. nemá predispozíciu vymýšľať si a predstierať, ani zvýšenú potrebu pomstiť sa rodičom, jej výpoveď možno považovať za vierohodnú a použiteľnú v trestnom konaní. Iné skutočnosti však boli zistené znalkyňou A. J. J., ktorá uviedla v znaleckom posudku, že obžalovaný má významne zvýšené lži skóre, ide o neempatickú osobu, jeho odpovede pri vyšetrení boli podľa momentálneho nápadu, vplyvom alkoholu sa u obžalovaného stráca racionálna kontrola nad správaním sa a jeho prejavy sú pudové a impulzívne a má sklon k jednoduchým účelovým klamstvám, pričom za jediný pozitívny faktor znalkyňa uvádza vek menovaného, kde je predpoklad nižšej aktivity jeho negatívneho sexuálneho správania sa. Z vyššie uvedených znaleckých posudkov je zrejmé, že F. J., ktorá usvedčuje obžalovaného zo spáchania skutku ako korunný svedok nemá sklony ku klamstvám, k vymýšľaniu pomste, naopak v prípade obžalovaného ide o osobu s vysokou hladinou lži skóre, ktorý má sklon ku klamstvám a správa sa pudovo, pričom ide aj o relatívne agresívny typ osobnosti. Vzhľadom k uvedenému súd sa domnieva, že výpoveď F. J. možno brať ako dôveryhodnú, tvrdenie o pomste tejto svedkyne a jej sestier z dôvodu, že boli umiestnené do detského domova, súd nemôže jednoznačne akceptovať, pretože, tak F. J., ako aj svedkyne, jej sestry I. a A. vedeli už dávnejšie, že dôvodom umiestnenia nebola snaha obžalovaného, ale snaha jeho otca a na základe tejto boli umiestnené do detského domova, preto obrana obžalovaného spočívajúca v pomste svedkýň jeho dcér je málo presvedčivá.

K výpovediam svedkýň F., I. a A. J., ktoré v niektorých prípadoch iba náznakom naznačovali konanie obžalovaného, súd dodáva, že skutok mali pozorovať vo veku, keď mali 8 aj menej rokov nemal žiadne skúsenosti, predstavivosť, znalosti vôbec o sexuálnych aktivitách a pokiaľ popisujú iba to, že otec ležal na dcére, pokiaľ svedkyňa F. J. popísala aj detailnejší spôsob akým ju sexuálne zneužil, súd pripisuje v prípade svedkýň I. a A. J. ich výpovede nedostatku veku vnímania takéhoto javu, keďže zo sexuálnym spôsobom správania sa nemohli mať žiadne skúsenosti. Preto sa súd domnieva, že napriek tomu, že nepopisovali skutok takým spôsobom a tak presvedčivo, ako by to dokázala dospelá osoba, súd sa domnieva, že aj takéto výpovede bez konkretizovania môže súd vnímať ako dôkazy usvedčujúce. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam senát dospel k záveru, že ku skutku došlo tak, ako je to uvedené v obžalobe a uznal obžalovaného vinným zo zločinu sexuálneho zneužívania.

Podľa trestného zákona, tak v čase spáchania skutku, aj v čase, keď súd o skutku rozhoduje, trestná sadzba za tento trestný čin sa od roku 2008 nezmenila, predstavuje 7 až 12 rokov. Obžalovaný bol v minulosti odsúdený, a to v roku 2013 pre prečin zanedbania povinnej výživy, bol mu uložený podmienkový trest odňatia slobody, súd už rozhodol uznesením o tomto odsúdení, že sa odsúdený osvedčil a hľadá sa naň ako keby nebol odsúdený, preto súd nemohol ukladať obžalovanému súhrnný trest. Súd nezistil pri ukladaní trestu žiadne poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti, preto ukladal trest v zákonnej trestnej sadzbe 7 až 12 rokov, ale pri ukladaní trestu zároveň použil ust. § 39 ods. 1 Tr. zákon, a to z nasledovných dôvodov.

Obvinenie voči obžalovanému bolo vznesené v predmetnej trestnej veci 22.08.2013, obvinenému bolo toto uznesenie oznámené až pri jeho výsluchu vo Veľkej Británii 05.04.2018. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že ku skutku malo dôjsť začiatkom roku 2008. V tejto súvislosti súd poukazuje na judikatúru európskeho súdu pre ľudské práva v súvislosti s neprimeranou dĺžkou konania a tento uvádza v rozsudku ESLP z 15.07.1982 č. 8130/78, že čo do dĺžky konania, táto ak prevyšuje 6 rokov, pri absencii významných dôvodov pre jej prekročenie, už ju nie je možné tolerovať. Podmienku primeranosti konania bez prietahov zakotvuje, nielen dohovor o ľudských právach, ale aj ústava, trestný poriadok, súvisí predovšetkým s charakterom zásahu trestného konania do života obvineného, ktorý je týmto výrazne ovplyvnený, takisto so zväčšujúcim sa časovým odstupom, ktorý uplynul od spáchania trestného činu, sa vytráca i základný zmysel trestného konania, účel trestu a teda i samotná jeho spravodlivosť.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu, k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že k spáchanému činu došlo k roku 2008, od tohto času uplynula doposiaľ doba takmer šestnástich rokov, obžalovaný sa dozvedel o svojom trestnom čine v roku 2013, pričom po tomto období nekládol žiadne prekážky, aby trestné konanie spochybňoval a časovo predlžoval, rovnako sa nedopustil žiadnej ďalšej trestnej činnosti, ktorú by bolo možné zohľadniť. V tomto konaní sa nežiadala priznať žiadna náhrada škody, teda ani nemateriálna a teda nehrozilo ani nehrozí domáhanie sa svojich práv zo strany poškodenej prostredníctvom civilnej žaloby.

Z vyššie uvedeného je teda zrejmé, že trestné stíhanie bolo začaté voči obžalovanému v roku 2013, k spáchaniu skutku došlo v roku 2008, od uvedených dátumov uplynula lehota vyše 10 rokov, resp. až 16 rokov a za takýchto okolností sa javí uloženie trestu v základnej trestnej sadzby 7 až 12 rokov neprimerané, preto súd využil ust. § 39 ods. 1 Tr. zákona a dolnú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody znížil a uložil obžalovanému trest vo výmere 4 rokov, domnievajúc sa, že takýto trest je z hľadiska ochrany spoločnosti, z hľadiska pôsobenia na obžalovaného za dostatočný, pričom súd berie do úvahy aj skutočnosť, že maloletá poškodená osoba F. J. konaním obžalovaného nebola traumatizovaná do takej miery, že by ju to poznačilo v ďalšom živote, konanie obžalovaného nezanechalo na nej zásadné negatívne stopy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho vyhlásenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach.